

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 3S/54/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724100667
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0724100667.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX/X, F. G. H., právne zastúpeného: Dentons Europe CS LLP, so sídlom One Fleet Place 1, EC4P 4GD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, so sídlom Bottova 2A, Bratislava, IČO: 36 861 391, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra Slovenskej republiky č. SPSC-PO3-2024/001163-010 zo dňa 23.02.2024, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Správny súd v Bratislave návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 25.04.2024 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 25.04.2024, doručenou Správnomu súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) dňa 25.04.2024, sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. SPSC-PO3-2024/001163-010 zo dňa 23.02.2024, ktorým minister vnútra Slovenskej republiky podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 430 zo dňa 27.10.2023, ktorým bol žalobca, služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii vedúci 2. operatívneho oddelenia odboru Bratislava národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 27.10.2023 do právoplatného skončenia trestného stíhania dočasne pozbavený výkonu štátnej služby s tým, že podľa § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. sa mu dňom 27.10.2023 poskytol služobný plat vo výške minimálnej mzdy, pričom tento služobný plat sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, najviac však do výšky 70 % priznaného služobného platu.

2. Zároveň žalobca navrhol, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok v zmysle § 185 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Návrh odôvodnil tým, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalobcovi hrozí resp. už vzniká závažná ujma a značná finančná škoda, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, ale naopak sleduje verejný záujem na ochrane oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti a je v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23.10.2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11.2019) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 07.10.2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.10.2022) (ďalej len „Smernica“). Zdôraznil, že z uvedenej Smernice vyplýva, že ochrana oznamovateľov protispoločenskej činnosti je postavená na princípe poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany chránenému oznamovateľovi proti akýmkoľvek pracovnoprávnym úkonom zhoršujúcim jeho postavenie v pracovnoprávnom vzťahu, konkrétne formou „zmrazenia“ účinkov, resp. vykonávania a uplatňovania takýchto pracovnoprávných úkonov voči chránenému oznamovateľovi.

3. Taktiež dal do pozornosti, že sa po vydaní personálneho rozkazu domáhal na civilnom súde v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 42Cpr/4/2023 nariadenia neodkladného opatrenia proti žalovanému, spočívajúceho v uložení povinnosti zdržať sa uplatňovania a výkonu personálneho rozkazu voči žalobcovi. Tento návrh bol zamietnutý uznesením sp. zn. 42Cpr/4/2023 zo dňa 23.11.2023, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8CoPr/15/2023 zo dňa 25.01.2024 s tým, že v prípade žalobcu ako príslušníka Policajného zboru v služobnom pomere u žalovaného možno v intenciách Smernice považovať odkladný účinok správnej žaloby za účinný a efektívny prostriedok jeho ochrany.

4. Žalobca uviedol, že pred vydaním personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím poberal služobný plat 4.039,- eur mesačne v hrubom a príspevok na bývanie 182,- eur. Zo samotného znenia personálneho rozkazu a súvisiacich ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z. (predovšetkým z § 46) je nepochybné, že výkon personálneho rozkazu voči žalobcovi, ktorý trvá od 27.10.2023 nepretržite, má na jeho osobu a prostredníctvom neho aj na jeho rodinu obzvlášť nepriaznivé účinky a následky spôsobujúce závažnú ujmu a hrozbu jej ďalšieho zásadného prehlbenia a spôsobuje žalobcovi značnú finančnú škodu. Poukázal na skutočnosť, že od 27.10.2023 nemôže vykonávať svoju prácu – službu policajta a v zmysle § 46 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. je nútený sa v služobnom čase zdržiavať na určenom mieste – v mieste trvalého pobytu. Žalobca sa teda nemôže realizovať, nemôže naplňať svoje poslanie, pričom v čase, kedy by mal pracovať sa musí zdržiavať doma. Dodal, že v zmysle § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. bol žalobcovi priznaný plat vo výške minimálnej mzdy, ktorý sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu. To znamená, že služobný plat žalobcu bol zásadne znížený a to na úroveň blízku minimálnej mzde. Tento plat už žalobca poberá takmer pol roka (od 27.10.2023), pričom z hľadiska dlhšieho obdobia je takáto výška služobného platu neúnosná, o to viac v prípade žalobcu, ktorý má dve maloleté deti. V zmysle § 46 ods. 8 v spojení s 48 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. si žalobca nemôže vykompenzovať vyššie uvedené zásadné zníženie platu výkonom inej činnosti, keďže nesmie vykonávať žiadnu inú platenú funkciu, podnikateľskú činnosť alebo inú zárobkovú činnosť a zároveň sa v čase služby musí zdržiavať na mieste trvalého pobytu. Žalobca teda nemôže ani inak pracovať a je spolu s jeho rodinou odkázaný na plat blížiaci sa minimálnej mzde. Navyše žalobca bol pozbavený výkonu štátnej služby na vopred neurčiteľný čas – do právoplatného skončenia trestného stíhania, ktoré už k dnešnému dňu trvá takmer viac než 1,5 roka. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 15.06.2022, pričom do dnešného dňa je toto trestné stíhanie stále v štádiu prípravného konania. Podľa žalobcu je tu reálna a bezprostredná hrozba, že bude nútený na vlastnú žiadosť odísť zo služobného pomeru, čo je nevyhnutné k tomu, aby sa mohol zamestnať inde a zabezpečiť si tak príjem umožňujúci ekonomickú existenciu žalobcu a jeho rodiny.

5. Žalobca mal za to, že potreba priznania odkladného účinku je v tomto prípade navyše zdôraznená tým, že pri vydaní personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím nebola splnená podmienka získania predchádzajúceho súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov, ktorú zákon č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 54/2019 Z. z.“) vyžaduje v prípade, ak chce zamestnávateľ, resp. služobný úrad, vykonať vo vzťahu k chránenému oznamovateľovi pracovnoprávny úkon.

6. Súčasne uviedol, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí argumentuje verejným záujmom na pozbavení žalobcu výkonu štátnej služby v rámci splnenia podmienky „ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby“, pričom celá argumentácia žalovaného je založená výlučne na uznesení o vznesení obvinenia. Dodal, že Krajský súd v Bratislave konštatoval neopodstatnenosť trestného stíhania spoluobvinených žalobcu (ktorí sú stíhaní na tom istom skutkovom základe a boli stíhaní väzobne). Preto považoval za neprípustné a arbitrárne, aby žalovaný tvrdil, že verejný záujem je ohrozený výlučne s poukazom na povahu obvinenia spoluobvinených žalobcu, ktorého opodstatnenosť bola vyvrátená Krajským súdom v Bratislave. Pokiaľ podľa posúdenia Krajského súdu v Bratislave zistené skutočnosti v trestnom stíhaní spoluobvinených žalobcu nenasvedčujú tomu, že sa žalobca dopustil trestného činu a dokonca ani len, že skutok nemá znaky trestného činu, resp. dokazujú presný opak, takéto trestné stíhanie nepochybne neohrozuje žiaden verejný záujem, a preto nemôže byť dôvodom pre nepriznanie odkladného účinku správnej služby.

7. Tvrdil tiež, že absencia ohrozenia verejného záujmu je zrejmá aj zo skutočnosti, že žalobca od vznesenia obvinenia 15.06.2022 do 27.10.2023, teda počas viac ako 1,5 roka riadne vykonával štátnu

službu, riadne si plnil všetky svoje povinnosti a ničím neohrozil verejný záujem ani dôležitý záujem štátnej služby. Uvedené taktiež podľa žalobcu preukazuje skutočnosť, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí za toto obdobie výkonu štátnej služby nevytkol žalobcovi nič a ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby odôvodňuje výlučne s poukazom na vznesenie obvinenia, ktoré však bolo zásadne spochybnené nezávislým a nestranným súdom. Ak teda žalobca riadne vykonával štátnu službu od vznesenia obvinenia viac ako 1,5 roka bez toho, aby došlo k ohrozeniu verejného záujmu, nie je možné tvrdiť, že toto trestné stíhanie žalobcu je v rozpore s verejným záujmom.

8. Podľa žalobcu priznanie odkladného účinku tejto správnej žalobe je v súlade s verejným záujmom na ochrane oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti, ktorá v nadväznosti na Smernicu vyžaduje, aby chráneným oznamovateľom bola poskytnutá účinná a efektívna predbežná ochrana pred (potenciálne) odvetnými opatreniami zamestnávateľov, čo platí o to viac v žalobcovom prípade, kedy ho zamestnávateľ (žalovaný) pozbavil predbežnej ochrany zo strany Úradu na ochranu oznamovateľov.

9. Vo vyjadrení k správnej žalobe a k návrhu na priznanie odkladného účinku žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru žalobca neosvedčil dôvodnosť svojho návrhu na priznanie odkladného účinku jeho žalobe. Dodal, že žalobca návrh na priznanie odkladného účinku zakladá na znížení jeho príjmu, na Smernici a na dĺžke trvania trestného stíhania vedeného voči jeho osobe. Žalovaný zdôraznil, že priznanie odkladného účinku neslúži na zhojenie prípadnej nepriaznivej finančnej situácie žalobcu. Podľa žalovaného zníženie platu žalobcu v dôsledku jeho dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby na výšku, ako určuje zákon č. 73/1998 Z. z., samo o sebe nie je zákonným dôvodom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Rovnako ním nie je ani existencia Smernice alebo dĺžka trvania trestného konania.

10. Žalovaný poukázal na to, že žalobca prijal od neziskovej organizácie Donio n.f., IČO: 54 143 624, so sídlom Račianska 78, Bratislava (ďalej len „nezisková organizácia“) peňažné dary na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu, a to za mesiac november 2023 sumu 1.549,94 eur, december 2023 sumu 1.571,22 eur, január 2024 sumu 1.518,98 eur, február 2024 sumu 1.433,70 eur, marec 2024 sumu 1.285,43 eur, apríl 2024 sumu 1.515,94 eur, máj 2024 sumu 1.515,94 eur, jún 2024 sumu 1.515,94 eur a júl 2024 sumu 1.515,94 eur. Zároveň žalovaný uviedol, že z informácií zverejnených na webovej stránke neziskovej organizácie vyplýva, že žalobcovi je pravidelne vyplácaný rozdiel na jeho služobnom plate a to až do vyčerpania sumy alebo trvania súčasného stavu.

11. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

12. Dňa 20.09.2024 bolo správne mu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného k návrhu na priznanie odkladného účinku, v ktorom uviedol, že nevyhnutnosť kompenzácie výpadku služobného príjmu žalobcu prostredníctvom verejnej zbierky preukazuje, že žalobca sa spolu s rodinou nachádza v nepriaznivej situácii. Zdôraznil, že bez príspevkov z verejnej zbierky by žalobcovi v každom prípade vznikla závažná ujma – a to závažná finančná škoda, ktorú by bolo možné odvrátiť len tým, že by bol nútený odísť na vlastnú žiadosť zo služobného pomeru, prišiel by o dlhoročnú kariéru v Policajnom zbore, stratil zamestnanie, ale aspoň by získal možnosť nájsť si nové zamestnanie, v ktorom by zarábala aspoň toľko, aby mohol pokryť potreby rodiny. To znamená, že bez darov z verejnej zbierky by závažná finančná škoda a iný vážny nenapraviteľný následok bol už naplnený. Iba vďaka verejnej zbierke tieto závažné následky „len“ bezprostredne hrozia. Dodal tiež, že žalovaný sa svojou argumentáciou snaží docieľiť odopretie akéhokoľvek prístupu žalobcu k súdnej ochrane. Za klamlivé označil argumenty žalovaného o údajnom nepredložení a neoznačení dôkazov preukazujúcich splnenie zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Podľa žalobcu je zrejmé zo samotnej správnej žaloby a jej príloh, že žalobca predložil viaceré dôkazy a špecifikoval zákonné dôvody pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

13. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy

alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verným záujmom.

15. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

16. Podľa § 149 ods. 2 SSP písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa nerozhodlo vo veci samej, môže obsahovať iba stručné odôvodnenie.

17. Inštitút odkladného účinku je návrhovým konaním, má dočasný charakter a je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v § 185 SSP a zároveň má dôvody nielen uviesť, ale niektorý z týchto dôvodov musí správne súdu osvedčiť tak, aby bolo zrejmé, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne prívodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Návrh nemôže byť formálny resp. abstraktný. Osvedčiť existenciu hrozby závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu. Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/17/2018 zo dňa 30. mája 2018). Správny súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. US 364/2017 zo dňa 30. mája 2017, z ktorého vyplýva, že preukázanie hrozby závažnej ujmy treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku.

18. Návrh na priznanie odkladného účinku musí obsahovať všeobecné náležitosti podania (§ 57 ods. 1 SSP) a zároveň dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku. V tejto súvislosti je kľúčovým pojmom „hrozba závažnej ujmy“, ktorej preukázanie dopadá na ťarchu toho, kto podáva návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Hrozba závažnej ujmy ako jeden z materiálnych znakov (okrem nej aj súlad s verejným záujmom) je ťažiskom celého tohto „čiastkového konania“ a od jej preukázania závisí, či súd prizná správnej žalobe odkladný účinok alebo návrh zamietne. Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Musí ísť teda o hrozbu závažnej ujmy na subjektívnych právach žalobcu. Vznik ujmy musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom, či iným právnym následkom plynúcim z rozhodnutia orgánu verejnej správy. Základným zmyslom odkladného účinku nie je všeobecne aplikovateľné oddialenie účinku právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale ide o mimoriadny nástroj na zabránenie stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy bola konkrétnym, zásadným a nezvratným spôsobom negatívne ovplyvnená možnosť faktického výkonu hospodárskej činnosti konkrétneho subjektu alebo ohrozená samotná jeho existencia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžfk/24/2017 z 13. júna 2018).

19. Rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie. Pozastavenie účinkov rozhodnutia sa vzťahuje na rozhodovanie orgánov verejnej správy oboch stupňov vydaných v inštančnom postupe. Osobitnou náležitosťou návrhu je tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma resp. iný vážny nenapraviteľný následok a osvedčenie vzniku predpokladanej ujmy, resp. následku. Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma bezprostredne nastala, avšak vyžaduje sa preukázanie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí. Vzhľadom na dôkazné bremeno, ktoré je na žalobcovi, má tento povinnosť preukázať existenciu hrozby závažnej ujmy či iného nenapraviteľného následku. Uvedené musí vyplývať z konkrétnych dôkazov ním predložených, ktoré by mohol správny súd vyhodnotiť.

20. Správny súd s prihliadnutím na ustanovenie § 185 písm. a) SSP v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

21. Správny súd po oboznámení sa s návrhom žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, jeho doplnením, vyjadrením žalovaného k návrhu, a so súvisiacim spisovým materiálom, nezistil zákonný dôvod pre jeho priznanie. V kontexte vyššie uvedených skutočností, týkajúcich sa zákonných podmienok možnosti priznať odkladný účinok správnej žalobe a argumentácie žalobcu, obsiahnutej v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd dospel k záveru, že žalobca hodnoverne neosvedčil tvrdenú hrozbu vzniku závažnej ujmy a finančnej škody v spojení s okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného. Závažnú ujmu žalobca odôvodňoval najmä tým, že bude nútený

odísť z Policajného zboru, a to v dôsledku okolností, spočívajúcich v tom, že výkon personálneho rozkazu voči žalobcovi má na jeho osobu a prostredníctvom neho aj na jeho rodinu obzvlášť nepriaznivé účinky a následky spôsobujúce závažnú ujmu a hrozbu jej ďalšieho zásadného prehlbenia a tiež značnú finančnú škodu, keďže žalobca pred vydaním personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím poberal služobný plat v sume 4.039,- eur mesačne v hrubom a príspevok na bývanie v sume 182,- eur. Ďalej uviedol, že mu bol priznaný plat vo výške minimálnej mzdy, ktorý sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, pričom z hľadiska dlhšieho obdobia je takáto výška služobného platu neúnosná, nakoľko žalobca má dve maloleté deti. Správny súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k tomuto tvrdeniu žalobca predložil jedine platový výmer k 30.10.2023 a výplatnú pásku za mesiac november 2023. K návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe však žalobca nepredložil akékoľvek ďalšie dôkazy, na základe ktorých by správny súd mohol získať prehľad o celkovej finančnej situácii žalobcu, ako aj overiť správnosť jeho tvrdení ohľadom možných následkov pre žalobcu. Správny súd teda nemá osvedčené tvrdenia žalobcu ohľadom jeho rodinných pomerov a tvrdenia žalobcu o zárobkových a majetkových pomeroch žalobcu a jeho rodiny (t. j. výška príjmov, výška mesačných výdavkov, výška dlhov). Hrozbu žalobcom tvrdenej závažnej ujmy a finančnej škody by bolo možné posúdiť len v kontexte celkovej aktuálnej majetkovej situácie, ktorú však žalobca súdu nepreukázal.

22. Čo sa týka toho, že žalovaný vo vyjadrení k návrhu na priznanie odkladného účinku poukázal na to, že žalobca za mesiace november 2023 až júl 2024 prijal od neziskovej organizácie peňažné dary na účely kompenzácie výpadku jeho služobného príjmu, samotný žalobca vo vyjadrení zo dňa 20.09.2024 uviedol, že bez príspevkov z verejnej zbierky by žalobcovi v každom prípade vznikla závažná ujma – a to závažná finančná škoda, ktorú by bolo možné odvrátiť len tým, že by bol nútený odísť na vlastnú žiadosť zo služobného pomeru. A teda z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že za súčasnej situácie u žalobcu nie je hrozba závažnej ujmy resp. závažnej finančnej škody prítomná.

23. Opodstatnenosť naplnenia zákonných predpokladov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neodôvodňuje ani tvrdenie žalobcu, že právo na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany (teda na priznanie odkladného účinku správnej žalobe) vyplýva žalobcovi, ako chránenému oznamovateľovi závažnej protispoločenskej činnosti, aj zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11. 2019) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20. októbra 2022), konkrétne z bodu 96 preambuly a čl. 21 ods. 6 tejto Smernice. Právo žalobcu na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany je totiž zachované práve zakotvením jeho oprávnenia na podanie návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, vyplývajúceho z dikcie ustanovenia § 185 SSP. Následne je však povinnosťou žalobcu dostatočne vymedziť konkrétne dôvody a skutkové okolnosti s nimi spojené, osvedčujúce naplnenie podmienok pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. V neposlednom rade dáva záruku ochrany práva žalobcu na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany aj zakotvenie inštitútu povinného zastúpenia advokátom (§ 49 SSP), zabezpečujúceho náležité zastupovanie žalobcu v správnom súdnom konaní.

24. Taktiež ani argument žalobcu o absencii splnenia podmienky získania predchádzajúceho súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov pri vydaní personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím, vyžadovaného v prípade ak chce zamestnávateľ, resp. služobný úrad, vykonať vo vzťahu k chránenému oznamovateľovi pracovnoprávny úkon v zmysle zákona č. 54/2019 Z. z., nemôže odôvodniť naplnenie zákonných predpokladov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Správny súd v tejto súvislosti podotýka, že zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia môže byť predmetom prieskumu zo strany súdu až vo veci samej, nie však v štádiu posudzovania existencie dôvodov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe v zmysle § 185 písm. a) SSP, ktoré ustanovenie predstavuje určitú formu predbežnej ochrany v danom konaní. Správny súd pri rozhodovaní o odkladnom účinku totiž nemôže prejedukovať výsledok konania vo veci samej, a teda ani sa zaoberať námietkami, ktoré k meritu veci smerujú.

25. Ustanovenie § 185 písm. a) SSP podmieňuje priznanie odkladného účinku správnej žalobe hrozbou ujmy na subjektívnych právach žalobcu, a to vo forme závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, závažnej ujmy na životnom prostredí alebo iným vážnym nenapraviteľným následkom v dôsledku okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy a splnením ďalšej podmienky, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Pretože žalobca nepreukázal existenciu hrozby kvalifikovanej ujmy na jeho právach, správny súd sa už nezaoberal

druhou zákonnou podmienkou pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, či by priznanie odkladného účinku nebolo v rozpore s verejným záujmom.

26. Súčasne správny súd uvádza, že nie je vecou správneho súdu, aby nahrádzal aktivitu žalobcu a vyhľadával dôkazy, ktoré by priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodňovali. Správny súd zastáva názor, že žalobca má povinnosť niektorý zo zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe nielen tvrdiť, ale tieto dôvody musí v konaní aj preukázať. Pokiaľ žalobca správne mu nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý by mal priznať správnej žalobe odkladný účinok v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, správny súd dospel k záveru, že neosvedčil, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok.

27. Záverom je potrebné uviesť, že správny súd pri svojom rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe nijakým spôsobom neposudzuje zákonnosť preskúmaných rozhodnutí napadnutých žalobou, ale prioritne posudzuje len splnenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 185 SSP.

28. Na základe uvedeného dospel správny súd k záveru, že návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je dôvodný, pretože neboli splnené podmienky v zmysle § 185 písm. a) SSP, a preto správny súd rozhodol tak, že tento návrh podľa § 188 SSP zamietol.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 písm. e/ SSP).